

**UCHWAŁA Nr XXX/218/09**  
**RADY GMINY KLEMBÓW**  
**z dnia 29 stycznia 2009 roku**

**w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa**

Na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 ze zm.), Rada Gminy Klembów postanawia co następuje:

**§ 1**

1. Odmawia się uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Nr XXIV/178/08 Rady Gminy Klembów z dnia 26 czerwca 2008r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Wola Rasztowska w gminie Klembów, dotyczącego działki nr 325/2.
2. Uzasadnienie powyższego stanowiska zawarte jest w załączniku do niniejszej uchwały.

**§ 2**

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Klembów.

**§ 3**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik  
do Uchwały Nr XXX/218/09  
Rady Gminy Klembów  
z dnia 29 stycznia 2009 roku

### Uzasadnienie

W dniu 2 stycznia 2009 roku do Rady Gminy Klembów wpłynęło wezwanie Pana Mirosława Błonowskiego z dnia 31.12.2008r. – do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene Uchwały Nr XXIV/178/08 Rady Gminy Klembów z dnia 26 czerwca 2008 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Wola Rasztowska w gminie Klembów w części tekstowej i graficznej obejmującej nieruchomość nr 325/2 położoną w Woli Rasztowskiej.

Wzywający zarzuca, iż w/w uchwała Rady Gminy Klembów narusza Jego interes prawny i ogranicza prawo własności do działki 325/2. Przyjęty projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powoduje ograniczenie możliwości zagospodarowania działki, jak również spowoduje wzmożony hałas i w konsekwencji spadek wartości nieruchomości. Wzywający podnosi również, iż plan przewiduje przesunięcie stacji transformatorowej w pobliże budynku mieszkalnego budowanego na działce 325/2. Zarzuca również brak równego traktowania, twierdząc, iż ciąg pieszo-jezdny został częściowo zlikwidowany na skutek rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a został tylko pozostawiony na terenie Jego działki.

Odpierając w/w zarzut, Rada Gminy wyjaśnia, co następuje:

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje utworzenie drogi w planie oznaczonej ciągiem pieszo – jezdny 17 CPJ, mającej charakter drogi przelotowej. W chwili obecnej istnieją dwie drogi gminne składające się z działek ewidencyjnych o nr 240 i 326, które nie mają bezpośredniego połączenia ze sobą. Przyjęty miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje połączenie wyżej wymienionych działek, przez zaprojektowany ciąg pieszo – jezdny 17 CPJ o szerokości 10 m. Droga ta powstanie m. in. kosztem działki 325/2. Na krótkim odcinku droga została zwężona do 8 metrów m.in. na wysokości działki ewidencyjnej nr 325/2. Działanie takie jest uzasadnione ze względu na zainwestowanie działki 325/2 jak i działek sąsiednich.

Uporządkowanie w planie parametrów poszczególnych dróg publicznych układu drogowego Woli Rasztowskiej pozwoli na optymalne skomunikowanie już zabudowanych terenów i nowo projektowanych, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Klembów (zatwierdzonym uchwałą nr IX/54/2003 Rady Gminy Klembów z dnia 24 czerwca 2003 r.). W myśl art. 9, pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Ponadto drogi winny umożliwić sprawne funkcjonowanie układu komunikacyjnego oraz zapewniać bezpieczeństwo publiczne, w tym przeciwpożarowe. Brak wskazania rezerw terenowych na potrzeby dróg (co oznacza możliwość realizacji innej zabudowy) powoduje nieodwracalne skutki dla przyszłej zabudowy i możliwości zapewnienia jej dojazdu. Przepis art.15,

ust.2, pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga określenia w planie miejscowym „zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemu komunikacji i infrastruktury technicznej”. Zgodnie z przepisem § 14 pkt 1 Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie – „do działek budowlanych oraz do budynków i urządzeń z nimi związanych należy zapewnić dojazd umożliwiający dostęp do drogi publicznej, odpowiednie do przeznaczenia i sposobu ich użytkowania oraz wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej...”. W trakcie sporządzania planu miejscowego uznano zatem za niezbędne poszerzenie pasa ulicy w liniach rozgraniczających w celu umożliwienia doprowadzenia jej do parametrów zgodnych z pełnioną funkcją i obowiązującymi przepisami, jak również uzyskanie przelotowości drogi. Nie istnieje tu żadne inne alternatywne rozwiązanie. Narusza ono wprawdzie interes prawny Właściciela działki 325/2, jednak nie stanowi to nadużycia władztwa planistycznego gminy. Mieści się w granicach ustalonych przepisami dotyczącymi sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz w zakresie uprawnień władz gminy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego bowiem jako akt prawa miejscowego jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organu, który go ustanowił (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP). W związku z tym gmina została konstytucyjnie wyposażona w uprawnienia do ustalania przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu tj. kształtowania ładu przestrzennego na swoim terenie (art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – Dz. U. z 2001 roku Nr 142 poz. 1591 ze zm.) Art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym zawiera ogólną normę kompetencyjną gmin do zajmowania się m.in. sprawami dróg i ulic. Stosownie do brzmienia tego artykułu „Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy:

- 1) ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej,
- 2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego...”

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest przepisem gminnym powszechnie obowiązującym i określa w sposób wiążący przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenów objętych planem. Wynikają z tego daleko idące konsekwencje, polegające na ingerencji w sferę prawa własności, a nawet na ustanowieniu podstawy do odjęcia lub ograniczenia tego prawa. Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności i każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowywania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego. Ustalenia planu wyznaczają więc granice korzystania z rzeczy i stanowią podstawę do ograniczenia swobody w wykonywaniu prawa własności, co nie narusza konstytucyjnej zasady ochrony własności. Tego rodzaju ingerencja jest zatem dopuszczalna i wynika z jednoznacznego upoważnienia ustawowego dla Rady Gminy.

2. Pozbawione uzasadnienia jest stwierdzenie, że powstanie ciągu pieszo-jezdnego w znacznym stopniu pogorszy warunki mieszkania w nowo wybudowanym domu, ponieważ działka 325/2 położona jest również przy drodze powiatowej. Wzywający decydując się na budowę budynku mieszkalnego przy drodze powiatowej miał świadomość wzmożonego natężenia ruchu i hałasu z tym związanego. Projektowany ciąg pieszo – jezdny w tej sytuacji nie jest znacznym pogorszeniem warunków zamieszkania na działce 325/2.

3. Zarzut dot. ograniczenia możliwości zagospodarowania działki nie jest uzasadniony, gdyż w części działki, która przeznaczona jest na poszerzenie drogi gminnej znajduje się linia energetyczna. Ze względu na istnienie linii energetycznej, zagospodarowanie przedmiotowej działki jest już ograniczone. Zasadne byłoby żeby zaprojektowany ciąg pieszo - jezdny miał na całej swej długości szerokość 10 metrów. Jednakże mając na uwadze dobro właścicieli nieruchomości, jak również stopień zainwestowania działek, zastosowano rozwiązanie kompromisowe i zaprojektowano ulicę o szerokości 8 metrów.

Zmiana zaprojektowanej szerokości ciągu pieszo – jezdnego uniemożliwiłaby jego funkcjonowanie zgodnie z założeniami uchwalanego planu, nie byłoby, bowiem możliwe prawidłowe rozmieszczenie jego elementów (m.in. chodników, oświetlenia) oraz urządzeń infrastruktury technicznej (m.in. sieć kanalizacyjna i wodociągowa) w pasie drogowym.

Prawidłowe kształtowanie całego systemu infrastruktury technicznej wymaga:

- zachowania ciągłości z istniejącymi i projektowanymi sieciami
- możliwości rozmieszczenia w przekrojach wykorzystywanych ulic wszystkich przewidywanych planem przewodów infrastruktury technicznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej
- możliwości lokalizacji nowych odcinków sieci
- możliwości przyłączenia nowych obiektów do sieci infrastruktury technicznej oraz usunięcia kolizji z siecią istniejącą na podstawie warunków technicznych określonych przez gestorów sieci zapewnienia swobodnego dostępu służbom eksploatacyjnym do sieci infrastruktury technicznej.

Dodatkowo należy wskazać, iż droga oznaczona jako 17CPJ jest częścią układu komunikacyjnego. Wraz z drogą oznaczaną 8CPJ stanowi połączenie drogi wojewódzkiej nr 636 i drogi powiatowej nr 4311.

4. Bezpodstawne jest również stwierdzenie, iż planowane jest przesunięcie istniejącej stacji transformatorowej w pobliże budynku wybudowanego na działce 325/2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje poszerzenie istniejącej drogi do szerokości 8 metrów, natomiast zapisy miejscowego planu nie określają przebudowy infrastruktury technicznej.
5. Pozbawione uzasadnienia jest również stwierdzenie, iż na skutek wniesionych uwag została zlikwidowana część ciągu 17CPJ, co rzekomo wzbudza wątpliwości co do równego traktowania wszystkich zainteresowanych. Ciąg pieszo – jezdny został (na krótkim odcinku) zwężony do 8 metrów (m. in. na wysokości działki 325/2), jednakże nie został zlikwidowany.

Wobec powyższego wezwanie do usunięcia naruszenia prawa – zasługuje na oddalenie.